Act.2. spiritussanctus:⁊ impleuit sanctos in vnū cōgrega/
tos:facta sūt miracula:linguis oīm locuti sunt: Im/
pleti sunt spiritu dei:cōuersi sunt qui ibi erant:timen
tes ⁊ suscipientes imbrē diuinū:dederūt in cōfessio/
Ibidē. et ca.4. ne tantū fructū: vt omnia sua in cōmune cōferrent:
distribuētes pauperibus: vt nemo diceret aliq̄d ꝓ
priū: ſ essent illis oīa cōmunia: ⁊ haberēt vbi aīam
vnā ⁊ cor vnū in deum. Donat⁹ eīm illis erat sanguis
domini quē fuderant: donat⁹ erat ignoscente domi-
no: vt iam qd̄ fuderāt etiā bibere discerent. Magn⁹
ibi fructus:terra dedit fructū suū: ⁊ magnū fructum
et optimū fructū. Nunquid terra illa sola debuit da
re fructū suū?: Benedicat nos deus deus noster:be/
nedicat nos de⁹. Adhuc benedicat: Benedictio eīm
in multiplicatione solet maxime ⁊ ꝓprie intelligi.
Geñ.j. Probemus hoc in Genesi: vide opera dei: Fecit
deus lucē: ⁊ diuisit deus inter lucem ⁊ tenebras: Lu/
cem vocauit diem: ⁊ tenebras vocauit noctez. Non
dictū est: benedixit lucē: Etenī eadem lux redit ⁊ al/
Ibidem. ternat diebus ac noctib⁹. Vocauit cęlū firmamentū
inter aquas ⁊ aq̄s:nō dictū est:bñdixit cęlū. Discre/
uit mare ab arida: ⁊ nominauit vtrūq̄z:aridaz terrā:
⁊ cōgregationē aquaꝝ mare:nec hic dictū est:bene/
dixit deus. Ventū est ad ea quę fęcunditatis habitu
ra erant semē: ⁊ ex aquis existentia: Ipsa eīm maxi/
mam multiplicationis vbertatē habent: ⁊ benedixit
Geñ.j. ea dominus dicens: Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ re/
plete aquas maris: ⁊ volatilia multiplicent̄ sup ter/
ram. Sic et cū omnia subiecit homini quem fecit ad
imaginē suā:scriptū est: Et benedixit eos de⁹ dicēs:
Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ implete faciez terrę. Er/
go benedictio ꝓprie ad multiplicationē valet: ⁊ ad
implendā faciem terrę. Audi et in hoc psalmo: Bñ/
dicat nos deus deus noster:benedicat nos deus. Et
quo valet ista benedictio?: **Et metuāt eum oēs**
P **fines terrę.** Ergo frēs mei charissimi sic abūdant
in nomie christi benedixit nos deus: vt filijs suis im
pleat vniuersā faciē terrę:adoptatis in regnū suū co
heredib⁹ vnigeniti sui. Vnicū genuit inq̄z: ⁊ vnū esse
noluit: Vnicū genuit iq̄z ⁊ vnū eū noluit remanere.
Fecit ei frēs: ⁊ si nō gignēdo:tñ adoptādo fec̄ ei co/
heredes. Fecit eum participem prius mortalitatis
nostrę: vt crederem⁹ nos esse participes diuinitatis
eius. Attendam⁹ preciū nostrū: Prędicta sunt oīa:
exhibent̄ oīa:it euāgeliū ꝑ orbē terrarū: Omnis la/
bor hūani generis ī hoc tempe testimoniū dicit:im/
plent̄ omīa q̄ in scripturis ꝑ̄dicta sūt. Sicut vsq̄z ad
hodiernū diem omīa venerūt: sic ⁊ q̄ restāt euētura
sunt. Timeam⁹ iudicij diem: vēturus est dominus.
Qui venit hūilis: veniet excelsus: Qui venit iudicā/
dus: veniet iudicatur⁹. Agnoscamus humilē: vt nō
expauescam⁹ excelsū: Amplectamur hūilem: vt de/
sideremus excelsuz. Desiderantibus eīm se: ꝓpitius
veniet. Illi eīm desiderant q̇ tenuerūt fidē eius: ⁊ fe/
cerūt mādata ei⁹. Nā ⁊ si nolum⁹ veniet. Velim⁹ ergo
nolim⁹ veniet: q̇ veniet ⁊ si nolum⁹. Quō velim⁹ vt
Q veniat?: Bene viuendo: bene agēdo: Pręterita nos
Ps.57. nō delectēt: pręsentia nō nos teneāt: ne claudam⁹ au
rem tanq̄z de cauda: ne premam⁹ aurē in terra: ne ꝑ̄/
teritis retardemur obaudiendo: ne pręsentib⁹ impli
Phil.3. cemur: ſ ad futura meditādo. Extendam⁹ nos in ea
q̄ ante sunt: obliuiscamur ꝑ̄terita. Et qd̄ modo labo
ramus: ⁊ qd̄ modo gemim⁹: qd̄ modo suspiram⁹: qd̄
modo loq̇mur: qd̄ ex q̄ntulacunq̄z ꝑte sentimus ⁊ ca
pere nō possumus: capiem⁹: ꝑfruemur in resurrecti/
one iustoꝝ. Renouabit̄ iuuētus nostra sicut aquilę: Ps.102.
tantummō nos vetustatem nostrā ad petrā christuz
conteramus. Siue illa vera sint fratres q̄ dicunt̄ de
serpēte: vl̄ q̄ dicunt̄ de aq̄la: siue sit fama potius ho
minū q̄z veritas: veritas est tamē in scripturis: ⁊ nō
sine cā hoc dixerūt scripturę: Nos q̇cq̇d illō signifi
cat faciamus: ⁊ q̄z sit illud verum nō laborem⁹. Tu
esto talis vt iuuentus tua renouari possit sicut aqui/
lę: Et scias eam nō posse renouari: nisi vetustas tua j.Cor.j.
in petra ꝯtrita fuerit: id ē nisi auxilio petrę: nisi aux/
ilio christi: nō poteris renouari. Tu noli dulcedine
ꝑ̄teritę vitę obsurdescere aduersus verbum dei: noli
pręsentibus rebus sic teneri ⁊ impediri vt dicas: nō
mihi vacat legere: non mihi vacat audire: Hoc autē
aurem ꝑ̄mere in terram est. Tu ergo talis noli esse: Ps.57.
sed esto talis quod contra inuenis: id est vt pręterita
obliuiscaris: in anteriora te extendas: vt vetustatem
tuam in petra conteras. Et si quę tibi similitudines
datę fuerint: si inueneris ī scripturis crede: si nō inue
neri dici nisi fama: nec valde credas: Res ipsa forte
ita est: forte nō est ita: Tu ꝓfice tibi: valeat ad salutē
ista similitudo. Non vis ꝑ istam similitudinem: per
aliam fac: dū tamen facias: ⁊ securus expecta regnū
dei: ne rixet̄ tecū oratio tua. Tu eīm christiane q̄ndo
dic̄: Adueniat regnū tuū: quō dic̄: adueniat regnū Matth.
tuū?: Excute cor tuū: vide: Ecce veniet regnū tuum:
Clamat tibi venio: ñ times. Sępe diximꝰ charitati
vestrę: ꝑ̄dicare veritatez nihil est: si cor a lingua dis/
sentiat: Et audire veritatē nihil ē: si nō auditionē fru
ctus sequat̄. De isto loco q̄si sublimiore loq̇mur ad
vos: q̄z simus aūt timore sub pedibus vestris deus
nouerit: q̇ ꝓpitius sit humilib⁹: q2 nō nos tā delectāt
voces laudantiū: q̄z deuotio cōfitentiū ⁊ facta recto/
rū: ⁊ q̄z nō delectemur nisi ꝓfectib⁹ vestris. In istis
aūt laudib⁹ q̄z ꝑiclitemī: ille nouerit q̇ nos ab oībus
ꝑiculis liberet: ⁊ nos vobiscū ab omī temptatiōe sal
uatos: ī regno suo cognoscere ⁊ coronare dignetur.

Explicit tractatus de ps̄. LXVI.

Incipit tractatus de ps̄. LXVII.

Salmi huius titulus nō videt̄ esse onerosę
P disputationis: simplex eīm apparet ⁊ facilis.
Nam ita se habet. **In finem ipsi da/**
uid psalmus cātici. In multis aūt iam psalmis
admonuim⁹ q̇d sit ī finē: qm̄ finis legis christ⁹ ad iu Rom.
sticiā omī credēti: Finis q̇ ꝑficiat: nō q̇ cōsumat aut
ꝑdat. Verūtamē si q̇sq̄z conet̄ inq̇rere: q̇d sibi velit
psalm⁹ cantici: cur nō aut psalmus aut canticū: sed
vtrumq̄z: vel q̇d intersit īter psalmū cātici: ⁊ canticū
psalmi: q2 ⁊ sic quorūdā psalmoꝝ tituli ita inscribū/
tur: inueniet fortasse aliq̇d qd̄ acutiorib⁹ ⁊ ociosiori/
bus nos relinq̇mus. Discreuerūt q̇dā ante nos īter
canticū ⁊ psalmū: vt qm̄ canticū ore ꝓfert̄: psalmus
autē visibili organo adhibito: id est psalterio canit̄:
Videat̄ cantico significari intelligentiā mētis: psal/
mo vero oꝑa corporis: sicut in hoc ipso sexagesimo
septimo quē nunc tranctandū suscepim⁹: illud qd̄ di
ctum est: Cantate deo: psallite nomini ei⁹: ita q̇dam
discreuerunt: vt cantate: deo dictū videat̄: q2 ea q̄ in
seipsa mēs agit: deo nota sunt q̄ ab hoīb⁹ nō vident̄:
Oꝑa vero bona qm̄ iō videnda sūt ab hominibus: vt
glorificēt patrē nostrū qui in cęlis est: merito dictuz Ma

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0294
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG